

ராஜம் கிருஷ்ணன் குறிஞ்சித்தேன் புதினத்தில் வாழ்வியல் (குடும்பம் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு மாற்றம்)

தா.இரா. ஹெப்சிபா பியூலா சுகந்தி ^{அ *}

^அ தமிழ்த்துறை, எஸ்ஆர்எம் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக்கல்வி நிறுவனம், அறிவியல் மற்றும் கலையியல் புலம், காட்டாங்குளத்தூர்-603203, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Aspects of Life (Family and Socio-Cultural Change) in Rajam Krishnan's Novel Kurinji Then

T.R. Hebzibah Beulah Suganthi ^{a, *}

^a Department of Tamil, Institute of Science and Technology, Faculty of Science and Humanities, Kattankulathur – 603203, Tamil Nadu, India

*Corresponding Author:
beulah.tr@gmail.com

Received: 09-12-2025
Revised: 17-02-2026
Accepted: 05-03-2026
Published: 17-03-2026

ABSTRACT

Rajam Krishnan (20 October 1925 – 2014) was a senior Tamil woman writer. Through her works, she brought to light the condition of women's subjugation and various other social injustices prevalent during her time. She produced many of her literary works based on extensive field research. She authored novels such as Kurinji Then, Alaivaykkaraiyil, Karippu Manigal, and Serril Manithargal. Just as the kurinji flower blooms once in twelve years and its honey is considered rare, Rajam Krishnan too may be regarded as a rare and exceptional figure among writers. This paper examines the lifestyle, family structure, social organization, and cultural transformations of the hill-dwelling Badaga community as portrayed in her novel Kurinji Then. The families of these hill people are predominantly joint families. They live happily by cultivating millets such as thinai, samai, varagu, and various tubers on their lands and consuming the produce themselves. The place where they live is referred to as a hatti. Among brothers, if one experiences a shortage of food, the others readily share with him. Likewise, members of the community living together in the Maragatha Hills extend help whenever they learn that someone is facing food scarcity. All the villagers participate collectively in family ceremonies and community festivals. Buffaloes are considered an important form of wealth among them. While they traditionally cultivated only food crops, they have now begun to grow commercial crops such as tea and coffee and to accumulate money. Their educated children have started eating food outside their homes. As they increasingly interact and mingle with people from other communities, they have gradually begun to neglect the complete observance of their sacred rituals and traditional customs.

Keywords: Hatti, Veerarayanam, Soda, Vattil, Kaappu, Madi Aadai, Madi Karathal, Paalmanai.

முன்னுரை

மலைவாழ் மக்களைப் பற்றிய புதினங்கள் (சோளகர் தொட்டி - ச.பால முருகன், வனம் - ஆட்டனத்தி, ஆனைமலை- வே.பிரசாந்த், கானகன்- லட்சுமி சரவணன், குறிஞ்சாம்பூ- கோமா கோதண்டம், பனியில் பூத்த நெருப்பு- நா.நஞ்சப்பன், சங்கம்-சின்னப்ப பாரதி...என்று) பல வந்திருந்தாலும் ராஜம் கிருஷ்ணன் மலைவாழ் மக்களைப் பற்றிய புதினங்களை எழுதியவர்களில் முதன்மையானவர். கலைமகள் இதழ்களில் தொடர்கதையாக வெளிவந்த இக்குறிஞ்சித்தேன், 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின் தாகம் பதிப்பகத்தாரால் 1963இல் முதல் பதிப்பாக வெளிவந்தது. இந் நூலின்

முன்னுரையில் ராஜம் கிருஷ்ணன் நீலகிரி மக்களின் வாழ்வை கள ஆய்வாக அவ்விடத்திலேயே முறையாக கண்டு ஆராய்ந்த பின்னரே எழுதினேன் என்று கூறியுள்ளார்.

குறிஞ்சி தேன் புதினம் மலைவாழ் மக்களான படகர் இன மக்களின் வாழ்வியலையும் உறவு முறைகளையும் சமூக நம்பிக்கைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் எடுத்துரைப்பதோடு, மக்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் உறவு முறைகள் பகைகள் பொறாமைகள் போராட்டங்கள் ஆகியவற்றையும் விவரிக்கின்றது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பூக்கும் குறிஞ்சிப் பூவின் பருவத்தைக் கொண்டு ஐந்து குறிஞ்சி பருவங்கள் $5 \times 12 = 60$ வரை கதை நகர்கிறது. இக்காலங்களில் ஏற்படும் சமூக மாற்றங்களையும் உய்த்துணர் வைக்கிறது.

மூன்று குடும்பங்களின் கதை

ஜோகி, ரங்கன், கிருஷ்ணன் ஆகிய மூவரின் குடும்பம் பற்றிய கதையாகக் குறிஞ்சித் தேனின் கதை விரிகின்றது. ஜோகியின் தந்தையார் லிங்கையனும் ரங்கனின் தந்தை மாதவனும் சகோதரர்கள். கிருஷ்ணன் மரகத மலைப்படகர்களிலே செல்வந்தர் வீட்டுப்பிள்ளை. ரங்கனின் தந்தை குடிகாரர். முதல் மனைவி இறந்தபின் இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொண்டார். முதல்மனைவியின் பிள்ளை ரங்கன், வாழ்வில் பிடிப்பில்லாமல் வீட்டிற்கு வரப்பிடிக்காமல் எங்கேயாவது ஊரைவிட்டுச் சென்றுவிட வேண்டும். எவ்விதத்திலும் குறுக்கு வழியிலாவது செல்வந்தனாகிவிட வேண்டும் என்று நினைத்தான். ஜோகியின் தந்தை உழைப்பிலேயே ரங்கன் குடும்பத்தினர் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

“பாரு “என்ற பெண் ஜோகி, ரங்கன் இருவருக்கும் முறைப்பெண். ஒரு சந்தர்பத்தில் பாருவைக் கிருஷ்ணன் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறான். அன்றிலிருந்து கிருஷ்ணன் பாரு காதலர்களாகின்றனர். 12ஆண்டுகளாக நகரத்திற்கும் சென்று செல்வந்தனாகத் திரும்பும் ரங்கன் தன் அத்தை மகள் பாருவைத் தான் திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்று அடம்பிடிக்கிறான். பணப்போட்டியா? பலப் போட்டியா? எனும் போது பலப்போட்டி நடக்கிறது. ரங்கன் வெற்றி பெற்று பாருவைத் திருமணம் செய்து வாழ்கிறான். கிருஷ்ணனைத் தனக்குப் போட்டியாளனாகவே எப்போதும் கருதிக்கொண்டு வாழ்கிறான். கிருஷ்ணன் வக்கிலாகப் படித்தவன் பரம்பரைச் செல்வந்தன். அவர் பண்பாளராகவே மக்களுக்கு நன்மை செய்பவராக இருக்கிறார். ஜோகியுடன் நல்லுறவை வைத்துக்கொண்டிருந்தார். பாருக்கு இரு குழந்தைகள் பிறந்து வளர்ந்து ப்ளேக் நோயால் இறந்து விட்டனர். பாரு வாழ்க்கையில் பிடிப்பில்லாமல் வாழ்கிறாள். ரங்கனுக்குக் கௌரி என்ற வேறொரு பெண்ணுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. வாழ்க்கையை அவளுக்கு விட்டுக்கொடுத்து விட்டு ஜோகிவீட்டில் தாயில்லாத அவன் மகன் வஞ்சனை வளர்ப்பவளாகிறான். பாரு கிருஷ்ணைக் காதலித்தவன்; கணவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டவன்; ஜோகியின் மகனை வளர்க்கும் வளர்ப்புத் தாயாகி அதிலே தன் வாழ்நாளை நிறைவு செய்தவள். கதை முழுவதும் பாருவுடன் பிணைக்கப்பட்டு கதை முழுவடைகிறது. குடும்பத்தில் படகர் இனமக்கள் சில தனிப்பட்ட பழக்கம் உடையவர்களாக வாழ்கின்றனர்.

வட்டமாக அமர்ந்து உண்ணுதல்

குடும்பப் பெரியவர்களுடன் வட்டமாகக் குழந்தைகள் உட்கார்ந்து நடுவில் பெரிய வட்டிலில் பலவகையான உணவுகளை இல்லத்தலைவி கொண்டு வைக்கவும் அவர்களுடன் இருக்கும் பெரியவர் உருண்டையாக்கித் தர, அனைவரும் வாங்கி உண்பர். கூட்டுக்குடும்பமாக வாழும் இவர்கள் இப்படி உண்பது ஒருவித நெருக்கத்தையும் அன்புப்பிணைப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது. இந்நிகழ்வு பின்வருமாறு:

லிங்கையா ஒரு வழியாக அப்பாடா என்று வீட்டுக்குள் வந்து அமர்ந்தான். குழந்தைகள் எல்லோரும் ரங்கம்மை உட்பட சுற்றி அமர்ந்து விட்டனர். அது மாதிரி அவர்கள் உட்கார்ந்தால் குடும்பத் தலைவன் உணவு கொள்வதற்குரிய பெரிய வட்டிலை வைத்து மனைவி அமுது படைக்க வேண்டும் என்பதே பொருள் (ப.35) மாதிரி வட்டிலைக் கொண்டு வந்து சாமைச் சோறு மணமணக்க நெய்யுமாக அமுது படைத்தாள். மொச்சை பருப்பின் புளியில்லாத குழம்பை ஊற்றினாள். சோற்றைக்கலந்து லிங்கையா குழந்தைகளுக்கெல்லாம் கொடுத்தான். (ப.37)

பால் கறக்கும் சடங்கு

ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்து ஒரு குறிஞ்சி ஆன பின் வீட்டைக் கவனித்துக் கொள்ள ஆண் பிள்ளைகள் தகுதி ஆகிறார்கள். மாட்டில் பால் கறக்கத் தொடங்குவதில் இருந்து இது ஆரம்பம் ஆகிறது எனவே 12 ஆண்டு ஆன ஆண் குழந்தைகளுக்குப் பால் கறக்கும் சடங்கு நடக்கிறது. ரங்கனுக்கு பால் கறக்கும் சடங்கு விமர்சனமாக அவனது சித்தப்பா நடத்துகிறார். ரங்கனுக்கு பால் மனையில் புகுவதற்கான உரிமைச் சடங்கு நடைபெற இருந்த அந்நாளில், அதிகாலையிலேயே வீடு மெழுகிச் சுத்தம் செய்து சுடுநீர் வைத்து அனைவரும் நீராடினர். அண்ணன் தம்பி இருவர் குடும்பமும் ஒன்று

சேர்ந்தன. கிழங்கும் கீரையும் மொச்சையும் சாமையும் திணையும் அரிசியும் வெள்ளமும் அந்த சிறிய சமையல் கட்டில் நூறு பேர் விருந்துக்கு குவிந்தனர் (ப.62)

முதலீற்றுக் கன்றுடன் மொழு மொழுவென்று நின்ற காரி எருமையைக் குளிப்பாட்டி மணிகள் கட்டி அலங்கரிப்பதில் ரங்கனின் தந்தை ஈடுபட்டிருந்தார். ரங்கன் மட்டும் உள்ளடை மேலாடை தரித்து அலங்கரிக்கப்பட்ட பொம்மை போல் நின்று கொண்டிருந்தான். மஞ்சளும் குங்குமமும் அம்மை என நின்ற எருமையின் அருகில் ரங்கனை கையைப் பிடித்து ரங்கனை அழைத்து வந்து பால் கறக்கச் செய்தான். பின் அவன் கறந்த பாலை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டில் இருக்கும் கலங்களில் எல்லாம் அப்பாலை ஊற்றினார். “வற்றாத பால் வழங்க வளம் பெறுவாய், எருமைகளும் பசுவினங்களும் செழிக்கட்டும்” என்று அங்கிருந்த அனைவரும் ஆசி கூறினர். பின் பாலும் வெல்லமும் நெய்யும் சேர்ந்த பொங்கலை மணக்க மணக்க அவன் சாப்பிடுவான். பின் அங்கு வந்திருந்த விருந்தினர் அனைவரும் சாப்பிட்டு ஆசி கூறுவர் (ப.67-68). இச்சடங்கின் பின் ஆண்மகன் குடும்பக் காரியங்கள் அனைத்திலும் பங்கேற்கத் தகுதியானவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

ஹெத்தப்பரின் கோயில் நெருப்பைப் காக்கும்பணி

மரகத மலைஹட்டியைச் சேர்ந்த அனைவரும் ஹெத்தப்பரின் வழித்தோன்றல் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. அக்கோயிலில் எப்போதும் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு நல்ல ஆண்மகனை சமூக மக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நியமிப்பர். இளமையின் விகாரம் தோய்ந்த எண்ணம் முளைக்காத பால் பருவத்துப் பையனே அந்தக் கோயிலின் நெருப்பைக் காக்கும் புனிதமான சடங்குக்கு உரியவன் ஆவான். அந்த நெருப்பே கோயிலின் தெய்வம். ஊரார் காணிக்கையாக அளிக்கும் எருமைகளும் தானியங்களும் தீயைக் காக்கும் பையனுக்கு உரியவை தான்.

என்றாலும் அவன் எந்தவிதமான ஆடம்பர சுக போகங்களுக்கும் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. வீடு, சுற்றம் யாவும் மறந்து அந்தப் புனித நெருப்பைப் போற்றும் பணி ஒன்றே அவனுடையது. ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறையே அவன் உண்ணலாம். கட்டில் மெத்தை முதலில் சுகங்களை அவன் மேனி நுகரக் கூடாது. தன் ஒரு வேளை உணவையும் அவன் தானே பொங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கோயிலையும் தெய்வ மைதானத்தையும் தவிர அவன் வேறு எந்த இடத்துக்கும் முன்னறிவிப்பின்றி செல்லலாகாது. பருவ மங்கையர் அந்த கோயிலின் எல்லுக்குள் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் வர மாட்டார்கள். அப்படி வந்து விட்டாலும் அய்யனின் நெருப்பைக் காப்பவன் அவர்களிடம் உரையாடக்கூடாது. இத்தகைய தன்மையுடைய ஒரு பையனைத் தேர்ந்தெடுத்து கோயில் நெருப்பைக் காக்கும் பணியைச் செய்யச் சொல்வர் (ப.56-57). ஜோதியின் தந்தை லிங்கையா நெருப்புக் காக்கும் பணிக்கு தன் அண்ணன் மகன் ரங்கனையே அனுப்ப எண்ணியிருந்தார். ஆனால் அவன் ஊரைவிட்டு காணாமற் போய்விட்டான். அதனால் தன்மகன் ஜோகியையே ஹெத்தப்பரின் கோயில் நெருப்பு காக்கும் பணிக்கு அனுப்பினார். ஜோகியும் அப்பணியை நிறைவாகச் செய்து முடித்தான்.

திருமணச் சடங்குகள்

மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்ணுக்கு சீர் கொடுத்து பெண்ணைக் கூட்டிக் கொண்டு வருவது குடத்தில் இருந்து நீர் வார்ப்பது, மணமகள் கழுத்தில் மணி மாலை அணிவிப்பது, மணமகள் குடத்தில் அருவி நீர் எடுத்து வருவது இப்படியாக பல சடங்குகள் திருமணத்தில் செய்வது இம்மக்களின் வழக்கமாக இருக்கிறது. மனித இனம் தன்பால் உந்துதலை ஒரு நிறுவன அமைப்புக்குள் நிறைவு செய்து கொள்ள ஏற்படுத்திய முறையே திருமணம் ஆகும். (பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானிடவியல், பக்.379) திருமண சடங்கில் முக்கியமானது பெண்சம்மதத்தைப்பெறுவது.

இப்புதினத்தில் பாருவை ரங்கன் திருமணம் முடிப்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அவ்வூரில் செல்வந்தனான கிருஷ்ணன் பாருவைக் காதலிக்கிறான்; முறை பையன்களாக ரங்கனும் ஜோகியும் பாருவைத் திருமணம் செய்ய விருப்பம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். இப்படிப் போட்டி ஏற்படும்போது பலப் பரிட்சை அல்லது பண்பரிட்சை நடைபெறும். ரங்கன் கிருஷ்ணன் தருவதை விட அதிகமாக நான் சீர்பணம் தருவேன் என்கிறான்.

உருண்டைக் கல்லைத் தூக்கும் போட்டி

இப்புதினத்தில் ஹெத்தப்பர் கோயிலின் முன் உள்ள உருண்டைக் கல்லைத் தூக்க வேண்டும் என்று பலப் பரிட்சை நடக்கிறது. இதில் கிருஷ்ணனும் ரங்கனும் பங்கேற்கின்றனர். ரங்கன் வெற்றி பெற்றதால் ரங்கனே பாருவைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான்.

மணப்பெண்ணிற்குச் மாப்பிள்ளை வீட்டார் சீர் கொடுத்தல்

பெரும்பாலும் பெண்வீட்டாரே மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சீர் கொடுப்பர். படகர் சமூகத்தில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டிற்கு சீர் கொடுக்கின்றனர். பாருவிற்காக ரங்கன் இருபது வெள்ளிப்பணம் சீர் கொடுத்து பாருவை மணப்பெண்ணாக ரங்கன் வீட்டார் தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்து வருகின்றனர். ஒரு ஆவணி நன்னாளில் அவன் ரங்கனின் இல்லத்தை ஒளிரச்செய்யும் வைபவம் நிகழ்ந்தது. கோத்தர் இசை முழங்க, புத்தாடை பூண்டு ரங்கன், ஜோகி, தந்தை, சிறிய தந்தை முதலியவருடன் பரிசுப் பொருட்களையும் 200 ரூபாய் வெள்ளி பணத்தையும் சீர் எடுத்து மணிக்கல்லட்டி சென்று பெண்ணை அழைத்து வந்தான் (ப.161). இப்படியாக பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் சீர் கொடுப்பது படகர் இனத்தில் இருந்து வருகிறது.

மணப்பெண்ணின் சடங்குகள்

மணப்பெண்ணை மாப்பிள்ளை வீட்டார் சில சடங்குகள் செய்து வரவேற்பர். இங்கு பாருவை மணப்பெண்ணாக அழைத்து வந்த மாமியார் பாருவின் கைகளில் குடத்து நீரை மும்முறை வார்க்கிறார். நீர் அவள் கைகளை நனைத்து கால்களில் விழுந்து ஓடும். இது குடத்திலிருந்துவழியும் நீர் போல வழிவழியாக வரும் குடும்ப வளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்வாயாக' என்று மாமியார் மருமகளிடம் ஒப்படைப்பதாகும். பின்னர் மருமகள் கழுத்தில் பொன் கம்பியில் கோர்க்கப் பெற்ற மணிமாலைகளைக் கழுத்தில் அணிவித்து மணமகளை வீட்டினுள் அழைத்துச் செல்வர்.

பால் அன்னம் உண்ணும் சடங்கு

இந்நிகழ்வு ரங்கன் - பாரு திருமணத்தில்நடந்தது. புறமனையில் கம்பள விரிப்பில் புது வட்டிலில் வைத்து ரங்கம்மை இருவருக்கும் பால் அன்னம் கொடுக்கிறாள். முகம் சிவக்க பாலும் சோறும் நாவில்பட வைத்த பாரு எழுந்ததும், ரங்கம்மை கைக்கு நீர் வார்த்தாள் (ப.162).

மணப்பெண் குடத்தில் அருவி நீர் எடுத்து வரும் சடங்கு

மணப்பெண் பால் அன்னம் உண்ணும் சடங்கு முடிந்தும், இச்சடங்கு நடைபெறுகிறது. கோத்தர் இசை முழக்கினார். புதுக்குடம் பொற்குடம் போல் சித்திர வேலைப்பாடுகளும் மஞ்சளும் சந்தனமும்மாக விளங்கியது. ரங்கி குடத்தை எடுத்து அண்ணன் மனைவியிடம் கொடுக்க கன்னிப் பெண்களும் சுமங்கலிகளும் புடை தூழ, மணப்பெண் அருவி நீர் எடுக்கச் சென்றாள். மங்கல இசையோடு அருவி நீர் எடுத்துக்கொண்டு அந்த வீட்டின் நுழைகையிலே பாருவுக்கு மாமனின் சொற்களே நினைவில் பளிச்சிட்டன. 'இந்த வீடு எனக்கு' என்று அவள் உள்ளத்திலும் உடலிலும் நிறைந்து நின்ற பெண்மை என்னும் ஆற்றல் பெருமையுடன் நிமிர்ந்தது. சின்னத்தனமான அற்ப உணர்வுகளுக்கு அப்போது அவள் இடம் இல்லை (ப.162). இவ்வகையான திருமணச் சடங்குகள் குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியையும் மனநிறைவையும் கொடுக்கின்றன.

இறப்புச் சடங்குகள்

உலகில் ஒருவராலும் வெல்ல முடியாததும் என்று வரும் என்று சொல்ல முடியாததுமாகிய இறப்பு மனிதனின் உலக வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்டமாகும். ஒரு மனிதன் இந்த உலகத்தை விட்டுப் பிரிந்ததும் அவனுக்காக ஈமக்கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன. இத்தகைய சடங்குகள் இடத்திற்கு இடம் இனத்திற்கு இனம் மாறுபடும் தன்மையனவாகும். இப்புதினத்தில் ஜோகியின் தந்தையார் இறந்த போதும் ஜோகியின் பெரியப்பா மகன் ரங்கன் இறந்த போதும் பற்பல சடங்குகள் நடைபெறுகிறது.

முடிவுரை

மரகத மலை ஹட்டியில் வாழும் படகர் இன மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கையையே வாழ்கின்றார்கள். தங்கள் உணவை விளைவித்து அங்கே தங்களுடன் வாழும் காட்டுக்குறும்பர்களுக்கும் தொரியர்களுக்கும் கொடுக்கின்றனர். எருமை மாடுகளும் விளைந்த தானியங்களும் அவர்களுடைய பெரிய செல்வம். மாட்டடைப் பராமரிப்பதையும் பால் கறப்பதையும் ஆண் மக்களே தங்களுக்கு உரிமையானபுனிதமான வேலையாகக் கொண்டுள்ளனர். பால் ஊற்றுதல் முதலிய பணிகளை அவர்கள் செய்யும்போது பெண்கள் குறுக்கே வந்தால் அது குற்றமானது. புனிதமான செயல் தீட்டும் பட்டுவிடும் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர் என்று உய்த்துணர முடிகிறது. மணப்பெண்ணிற்குச் சீர்கொடுத்தல், குடத்து நீரை கையில்வார்த்தல், குடத்தில் அருவி நீரை மணப்பெண் எடுத்து வருதல் இவையாவும் இயற்கையோடு இயைந்த செயல்களாகும். இறப்புச்

சடங்கில் இறுதியில் பிரார்த்தனைப் பாடுதல் மனிதர்கள் உயர்ந்த பண்புகள் உடையவர்களாக வாழ வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது. சமயம் சார்ந்த விழாக்களும் நம்பிக்கைகளும் தீயசக்திகள் இடமிருந்து தங்களைக் காக்க வேண்டியும், விளைச்சல் நன்றாக இருக்க வேண்டியும் மக்கள் ஒற்றுமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருப்பதற்கு சமய விழாக்களைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

References

Rajam Krishnan, Kurinji Then, Thagam Publications, Pondy Bazaar, Chennai.

Bhakthavatsala Bharathi, Cultural Anthropology, Adayalam Publications, Chennai.

Hepzibah Beulah Suganthi, Publication Strategies in Vallikannan's Novels, The Parker, Chennai.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License